puud), Tõrvas (1 km puiesteed) jne. Tunduvalt on siin kaasa aidanud riigimetsadest hinnata antud istutamismaterjal ja nõuanded.

Ka on asutud suuremate ilustamiskavade teostamisele, näit. Tallinna ümbruses Narva maantee rajoonis, üldse raudteede ümbruses jm.

Hoogtöö teiseks ülesandes oli hoonete v ä r v i m i n e. Selleks arendati laialdast kihutustööd ja korraldati 95 värvimiskursust 2312 osavõtjaga, (peale selle kursused kohalike omavalitsuste jt. poolt). Maavalitsused on määranud suuremaid summasid hoonete korrastamiseks jne. (Virumaal näit. üle 5000 kr., Järvamaal 11 710 kr.).

Peakomitee on avaldanud trükis rea juhiseid istutamiseks ja värvimiseks, on korraldanud kodukaunistamiskavandite võistlusi jne. Igatahes ei saa selle suure töö vili olla täiel viisil silmapaistev juba nüüd; mõju on siin pikaldane, kuid siiski kindel.

Helikunst.

Kirjutanud ***E. Oja.***

1936. a. osutus üheks meie viljakamaks aastaks loova muusika alal. Mitmelt meie nimekamalt heliloojalt valmis muusikalises suurvormis kirjutatud teoseid mis annavad kõrgekvaliteedilist lisa senisele literatuurile. Heino Elleril valmis aasta lõpuks sümfoonia miksolüüdia toonis ja 24. veebruaril kanti „Estoonias“ ette Ed. Tubina I sümfoonia. Samal kontserdil kanti esmakordselt ette veel H. Elleri sümfooniline poeem „Varjus ja päikese paistel“ ja J. Aaviku samavormiline töö „Püha hiis“. Rahvuslikel aineil kirjutas J. Aavik kaheksaosalise süidi orkestrile ja A. Vedro müsteeriumi koorile ja orkestrile. Ringhäälingu poolt korraldatud algupäraste helindite võistlusel auhinnati neli orkestriteost: Evald Braueri „Capriccio“, Herman Kännu „Improvisatsioon“, Eduard Oja „Sümfooniline fantaasia“ ja Paul Karbi „Eleegia“. Nimetatud töid on ringhäälingus ka korduvalt ette kantud. E. Akadeemilise Helikunstnike

Eesti kroonika 1936, lk. 121